
Sesijas dokuments

B8-0043/2016

13.1.2016

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/
Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos
paziņojumu,

saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. punktu

par savstarpējās aizsardzības klauzulu (LES 42. panta 7. punkts)
(2015/3034(RSP))

*Cristian Dan Preda, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Jacek Saryusz-
Wolski, Elmar Brok, Andrej Plenković, Sandra Kalniete, Michèle Alliot-
Marie, David McAllister, Tunne Kelam, Jaromír Štětina, Andrey Kovatchev,
Lars Adaktusson, Gabrielius Landsbergis, Dubravka Šuica, Ramona Nicole
Mănescu, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Fernando Ruas, Daniel Caspary,
Alojz Peterle, Davor Ivo Stier, László Tórkés, Theodoros Zagorakis, Lorenzo
Cesa, Dariusz Rosati, Francisco José Millán Mon, Tokia Saïfi, Ramón Luis
Valcárcel Siso*

PPE grupas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par savstarpējās aizsardzības klauzulu (LES 42. panta 7. punkts)
(2015/3034(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES) V sadaļu un jo īpaši tās 42. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 2. panta 4. punktu un 222. pantu,
  - ņemot vērā 2012. gada 22. novembra rezolūciju par ES savstarpējās aizsardzības un solidaritātes noteikumiem —, politiskie un darbības aspekti¹,
  - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtus, un jo īpaši VII nodaļas un 51. panta noteikumus,
  - ņemot vērā Francijas Republikas prezidenta paziņojumu 2015. gada 16. novembrī Francijas kongresā, ka Francijā notiek karš,
  - ņemot vērā Eiropadomes 2013. gada 19. un 20. decembrī un 2015. gada 25. un 26. jūnijā pieņemtos secinājumus par aizsardzību un drošību,
  - ņemot vērā (aizsardzības ministru) Ārlietu padomes sanāksmes rezultātus 2015. gada 17. novembrī,
  - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā 2015. gada 13. novembrī Parīzē notika daudzkārtēji teroristu uzbrukumi, kuros gāja bojā ne mazāk kā 130 cilvēki no vairāk nekā 26 valstīm;
- B. tā kā, reaģējot uz teroristu uzbrukumiem Parīzē 2015. gada 13. novembrī, Francijas valdība oficiāli pieprasīja izmantot Līguma par Eiropas Savienību 42. panta 7. punkta savstarpējās palīdzības klauzulu;
- C. tā kā 42. panta 7. punkts būtu jāuzskata par ES ekvivalentu NATO 5. pantam;
- D. tā kā dalībvalstu solidaritāte, atbalsts un savstarpējā palīdzība, kas tiek nodrošināta tostarp ar Savienības līdzekļiem, ir viens no Eiropas Savienības pamatiem;
- E. tā kā starptautiskā terorisma apkarošana tiek uzskatīta par ES prioritāti un, īstenojot solidaritātes principu, vajadzīga rīcība gan savā valstī, gan ārzemēs;
- F. tā kā Līgumos paredzētā drošības un aizsardzības sistēmas izstrāde nav īstenota; tā kā dalībvalstis ir atbildīgas par to, lai panāktu progresu Savienības drošības un aizsardzības

---

¹ OV C 419, 16.12.2015., 138. lpp.

jomā;

- G. tā kā ES ir jāstiprina sadarbība ar Ziemeļatlantijas līguma organizāciju (NATO), lai panāktu, ka abās sistēmās izveidotās drošības un aizsardzības politikas kļūst arvien saderīgākas, jo īpaši gadījumos, kad kāda dalībvalsts kļūst par bruņotas agresijas upuri savā teritorijā, ieskaitot teroristu uzbrukumus;
- H. tā kā ES iestādēm aktīvāk jāiesaistās drošības un aizsardzības politikā un jāveicina visu noteikumu īstenošana attiecībā uz drošības un aizsardzības politiku, kas nostiprināta līgumos, tostarp — attiecībā uz īpašo NATO lomu Eiropas un transatlantiskās drošības un aizsardzības jomā; tā kā ES iestādēm ir jāatbalsta visas dalībvalstis to centienos pilnībā īstenot minētos noteikumus;
- I. tā kā LES 42. panta 6. punkts par pastāvīgu strukturētu sadarbību būtu jāaktivizē to dalībvalstu vidū, kas vēlas cieši sadarboties savā starpā,
1. pauž lielu gandarījumu par visu dalībvalstu vienprātīgo un pilnīgo atbalstu Francijai; jo īpaši atzinīgi vērtē visu dalībvalstu gatavību sniegt visu nepieciešamo atbalstu un palīdzību;
  2. atgādina, ka savstarpējās aizsardzības klauzula tika izmantota pirmo reizi; uzskata, ka pašreizējā lietā kalpos par precedentu savstarpējās aizsardzības klauzulas turpmākai izmantošanai, lai stiprinātu Eiropas drošību un aizsardzību;
  3. ar lielu gandarījumu atzīmē, ka pēc tam, kad Francija atsaucās uz savstarpējās aizsardzības klauzulu, tika darītas pieejamas papildu iemaksas resursiem cīņā pret terorismu; mudina visas dalībvalstis turpināt dot savu ieguldījumu, cik ilgi vien nepieciešams; atzinīgi vērtē Franciju kā šo kopējo centienu rosinātāju; mudina kompetentās ES iestādes nodrošināt un uzturēt nepieciešamo atbalstu;
  4. uzskata, ka atsaukšanās uz Līgumos paredzētajām savstarpējās aizsardzības un solidaritātes klauzulām ir pirmkārt un galvenokārt politisks jautājums; uzsver, ka, ja notiek atsaukšanās uz šīm klauzulām, tad gan Eiropadome, gan Eiropas Parlaments ir vieta politiskajām debatēm;
  5. pauž bažas par to, ka saskaņā ar savstarpējās aizsardzības klauzulu sniegtā atbalsta un palīdzības divpusēja pārvaldība, kā tas ir šajā gadījumā, nebūs iespējama visām dalībvalstīm, un tādēļ aicina Eiropadomi pastiprināti stimulēt savstarpējās aizsardzības klauzulas turpmāko attīstību un nostiprināt attiecīgo ES iestāžu koordinējošās funkcijas;
  6. aicina dalībvalstis pilnībā izmantot Eiropas iestāžu potenciālu; atkārtoti aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi, Padomi un Komisiju šim nolūkam precizēt attiecīgos Savienības līdzekļus un procedūras; aicina iesniegt priekšlikumus par praktiskajiem pasākumiem un pamatnostādnēm, lai nodrošinātu kopīgu un efektīvu reakciju gadījumā, ja dalībvalsts atsaucas uz savstarpējās aizsardzības klauzulu;
  7. tomēr pauž nožēlu par to, ka, aktivizējot savstarpējās aizsardzības klauzulu, nebija pieejamas analīzes un vadlīnijas un tāpēc šajā gadījumā bija nepieciešami *ad hoc* pasākumi, *ad hoc* pārvaldība un *ad hoc* sadarbība;

8. norāda, ka ar LESD 222. pantā iekļautās solidaritātes klauzulas palīdzību varētu nodot Francijas un cīņā pret terorismu tieši iesaistīto citu dalībvalstu rīcībā visus attiecīgos ES līdzekļus;
9. pauž pārliecību, ka, izmantojot dalībvalstīs un Savienības līmenī esošo kapacitāti, Eiropas Savienībai ir nepieciešams pastāvīgs civilais un militārais štābs stratēģiskā un operatīvā līmenī un ka šai struktūrai būtu jāuzdod stratēģiskā un operatīvā ārkārtas situāciju plānošana, tostarp — kolektīvajai aizsardzībai, kā paredzēts LES 42. panta 7. un 2. punktā, un to turpmākā piemērošana ciešā sadarbībā ar attiecīgajām NATO struktūrām;
10. uzskata, ka 42. panta 7. punkta pašreizējai izmantošanai būtu jāveicina potenciāla atraisīšana, kas paredzēts visos Līguma noteikumos, kuri saistīti ar drošību un aizsardzību un kuri būtu attiecīgi jāievēro;
11. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Eiropadomes priekšsēdētājam, Eiropas Komisijas priekšsēdētājam, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Ziemeļatlantijas līguma organizācijas ģenerālsekretāram, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram, Amerikas Savienoto Valstu prezidentam un ASV aizsardzības ministram.